

5. Wnioski końcowe

dotyczące wiaduktów w ciągu DK 19 stanowiących Al. Kompozytorów Polskich w Lublinie w zakresie niezbędnym do oceny stanu technicznego wiaduktów

Wnioski końcowe są syntezą wniosków częściowych zapisanych w zakończeniu punktów prowadzonych badań i analiz, dlatego w przypadku szczegółowego rozpoznania winny być czytane wszystkie wnioski łącznie.

1. Z przeprowadzonych analiz numerycznych wynika, że po wykonaniu remontu odtworzeniowego, do ruchu na wiaduktach mogą być dopuszczone samochody o maksymalnym ciężarze 300 kN¹. W tej sytuacji wiadukty nie będą spełniać wymogów stawianych obiektom mostowym w ciągach dróg krajowych, dla których dopuszcza się ciężary pojazdów 500 kN.
2. Na podstawie wyników badań betonu wyznaczono wartości wytrzymałości doraźnych $f_{m(n),is}$ o wysokich wartościach we wszystkich badanych elementach wiaduktów. Ze sprowadzenia wytrzymałości doraźnych do klasy betonu wynika, że nie nastąpiła degradacja betonu, tj. że procesy starzenia przebiegają prawidłowo. Powyższe jest przesłanką do przygotowania nie tylko dokumentacji remontu odtworzeniowego ale opcjonalnie projektu przebudowy z podniesieniem nośności do wymogów stawianych w ciągach dróg krajowych. Zaleca się remont ze wzmocnieniem.
3. Opłakany stan konstrukcji z licznymi zaciekami, przeciekami, odsłonięciami zbrojenia, nadmiernego stężenia jonów generujących korozję jest skutkiem braku właściwej izolacji pomostu i dylatacji. Odnosi się wrażenie, że naprawom podlegały jedynie nawierzchnie na wiaduktach. Jednakże podejmowanie decyzji o kosmetycznej renowacji jest niewłaściwe. W miejsce tego wskazane jest szybkie podjęcie decyzji o zakresie remontu, przygotowaniu dokumentacji projektowej i szybkiej realizacji prac budowlanych. Terminy działań zostały sformułowane prawidłowo w *Raporcie z przeglądu szczegółowego*.

Lublin czerwiec, 2010. r.